

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین ابعاد تمایز یافتگی خود با ابعاد رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متأهل دانشگاه علوم تحقیقات فارس

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مریم مجد - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس (آزاد اسلامی)، واحد شیراز، فارس، ایران

کمال راضی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس (آزاد اسلامی)، واحد شیراز، فارس، ایران

مژگان موسوی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس (آزاد اسلامی)، واحد شیراز، فارس، ایران

زینب کاظمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات فارس (آزاد اسلامی)، واحد شیراز، فارس، ایران

خلاصه مقاله:

رضایت زناشویی در خانواده مهمترین رکن سلامت روانی افراد خانواده و نشانگر استحکام و کارایی خانواده است. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه بین تمایز یافتگی خود با رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متأهل به اجرا درآمد. این پژوهش یک مطالعه همبستگی است که جامعه آماری آن را کلیه دانشجویان متأهل دانشگاه علوم و تحقیقات فارس در سال 1393 تشکیل میدادند که تعداد آنها 2422 نفر بود. حجم نمونه پژوهش 400 نفر شامل 200 نفر زن و 200 نفر مرد متأهل بود که از طریق روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه تمایز یافتگی خود DSI؛ (1995) و پرسشنامه رضایتمندی زناشویی اینریچ (1998) استفاده شد و داده ها با استفاده از روش ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تجزیه و تحلیل گردید. نتایج نشان داد که بین تمایز یافتگی خود با رضایتمندی زناشویی رابطه معناداری وجود ندارد ($P > 0/05$) و فقط بعد جایگاه من از ابعاد تمایز یافتگی خود با رضایتمندی زناشویی دارای رابطه ی معنادار می باشد ($P = 0/001$) و قادر است 11/2 درصد واریانس رضایتمندی زناشویی را پیش بینی نماید. نتیجه گیری شد که افراد دارای جایگاه من بالاتراز زندگی زناشویی خود رضایت بیشتری دارند.

کلمات کلیدی:

تمایز یافتگی خود، رضایت مندی زناشویی، دانشجویان متأهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395173>

